

Моята България, да, моята! Но защо е моя, аз ли съм спечелила правото да се нарека българка или ми е завещано? Живея в свободна държава, но ценя ли свободата си или я приемам за даденост? Давам ли си сметка за високата цена, платена от други хора, за да бъде това, което съм и да имам бъдеще и надежда в родината си?

Толкова често забравяме, че всъщност България не е била винаги свободна и това, което днес приемаме за даденост всъщност е извоювано с много кръв и е плод на дългогодишна борба. Не искам да бъда от хората, които не почитат корените си и не помнят историята си. Защото народ, който не помни миналото си, няма бъдеще! Познанието и паметта не само имат смисъл-те са напълно необходими и задължителни! Затова ние напояваме дървото на родолюбието и героизма с много любов и старание, защото, ако то изсъхне, то ние също. Затова ние помним историята и не искаме да допуснем стари грешки.

България е нашето наследство, наследство от хората жертвали живота си водени от безкрайна любов към таз земя и тоз народ. Техния пример продължава да вдъхновява и днес. Нека не забравяме имена като Левски, Ботев, Раковски, Паисий Хилендарски, Петко Славейков, Иван Вазов и много други оставили своя дял в освободителното и културно дело на народа ни.

Велико е завещанието на най-големият герой на България-Васил Левски. Неговата личност събира в себе си толкова качества и добродетели, че дори днес, след толкова години, почитайки паметта му, той успява да ни обедини и да ни накара да се замислим и да осъзнаем, че човек ако вярва силно в нещо, може да го постигне. Друг герой на нашата история, допринесъл с делото си за освобождението на България е Георги Раковски. Той е изключително явление в българската национална история-идеолог, стратег и организатор на националната революция. Безспорно Раковски е едно от имената, което заслужава да остане в историята ни записано с главни букви, заради примера, който ни оставя на любов и отдаденост към родината.

Христо Ботев-името, което предизвиква у всеки българин чувство на гордост и признателност. Едно име, което пазим в сърцата си и едва ли някога ще забравим. Ботев си е отишъл от този свят само на 28 години, но е оставил изключително много за идните поколения. Други велики личности, борили се за свободата, избират пътя на словото.

Тяхната цел е да пробудят българския дух и да покажат колко труден, но геройски е пътят на бореца за свобода. Петко Славейков е най-ярко изявеният възрожденец в българската история. Неговите разнородни занимания с литература, публицистика, просветно дело, обществен живот, църковни борби, политика и какво ли още не го правят истински мотор на Българското национално възраждане.

Именно заради всички тези велики българи, България я има и ще я има винаги на картата на Европа и света, защото ние сме народ, който не се предава никога, умее да оцелява и мечтае! Защото имаме велико историческо наследство и във всяка една българска длан тече от тази юнашка кръв и това ни прави истински отговорни да вложим частичка от себе си и заедно да рисуваме бъдещето на нашата родина. А то би било прекрасно, ако всички помним миналото си, пазим го в сърцето си и го завещаем на бъдните поколения! „Камъкът си тежи на мястото“ съм чувала да казват. Това е достатъчна за мен причина да остана тук! Аз вярвам в бъдещето на България, защото бъдещето сме точно ние. Само ние можем да определим какво може да бъде то, защото зависи от нас, от нашите дела и избори. Затова аз избирам да се гордея, че съм българка и да бъда щастлива тук, защото само на това единствено и неповторимо място мога да се чувствам пълноценна, защото това е моята България!

Александра Миленова Младенова
7-ми „Б“ клас ОУ „Пенчо Славейков“
Димитровград
Ръководители: Денка Николова и Катя Гочева